

Juubilar Rauno Elp: mulle meeldib olla publiku ees avatud ja aus, ka siis, kui kõik välja ei tule

Rahvusooperi Estonia üks juhtivaid baritone Rauno Elp tähistab pühapäeval oma 50. sünnipäeva. Saates "Eesti interpreetid" rääkis Elp oma 30-aastasest loominguilisest teekonnast ja eriilmelistest baritonirollidest ning nii Eesti kui ka maailma ooperiliteratuurist.

"Üks olulisemaid rolle on olnud Germont, mis on mind saatnud kogu teatritee jooksul, olen seda laulnud sadakond korda. Teine on baritonide unistuste roll Rigoletto ja mul on väga hea meel, et ma olen saanud laval päriselt kannatada."

Tartu poistekoori baasiga laulupoiss Elp sattus rahvusooperisse Estonia 28 aastat tagasi konservatooriumi laulutudengina, kui Aarne Mikk ta käe kõrvale võttis ja Eri Klasile ette laulma viis.

Teatris on tema jaoks kõige tähtsamad inimesed, kolleegid ja looming. "Mind on õpetanud minu teater," sõnas Elp. "See on väga huvitav mäng teha midagi sellist, et kui publik tuleb saali, siis ta ei näe laval mitte Raunot, vaid näeb Cyranod või Germonti."

Iga etendus algab tema jaoks avamänguga. "Lähen lavale ja hakkab siis vaikselt toimetama. Eesmärk on luua laval kohapeal see uus, mis toimub just täna õhtul ja lõpeb siis, kui eesriie langeb."

Süvaanalüüsi ta oma rollidega ei tee, küll aga klaviir täis erinevaid tõlgendusvõimalusi. "Mulle on öeldud, et minu etendused sama rolliga on erinevad. See on huvitav."

Rolliks valmistudes kuulab ta ära kõigepealt lavastaja nägemuse ning hakkab sinna omalt poolt tilkhaaval juurde looma. Etenduse õhtul on aga kõige tähtsam inimene dirigent, sest tema peab hoidma koos kogu selle masinavärgi, kuhu kuuluvad orkester, solistid, koor.

Kuigi Verdit on Elp laulnud rohkem, kuulub tema süda siiski Wagnerile. Bayreuthi festivali stipendiaadina aastaid tagasi õnnestus tal näha oopereid "Tristan ja Isolde", "Lendav hollandlane" ja "Parsifal". Seal tärganud unistus neid ise kunagi laulda on nüüd täitunud.

"Wagner ja saksa muusika on kuidagi hingelähedane. Wagneris saab rolli sügavamale sisse pugeda ja see pakub sisuliselt rohkem

kultuur.err.ee

21.02.2021 16:15

Kersti Inno

Rahvusooper Estonia
Teater

kui Verdi. Seetõttu panen Wagneri esikohale, aga ma ei alahinda Verdit," selgitas Elp.

Mänguliselt huvitavad on olnud ka Puccini rollid. "Puccini on väljakutse. Näiteks Scarpia, see kõige koledam inimene maailmas, keda kogu Rooma vihkas. Scarpia oli väga nõrk inimene, nagu praegused riigijuhid totalitaarsetes riikides, kelle tugevus on ainult neid ümbritsev jõud. Kui nad jäävad üksi, me ei tea, kui nõrgad nad on."

Elp sõnas, et püüab koledates inimestes nende nõrkust ja kitsaskohti leida, seda lavale tuua. "Mind ei ole õnnistatud kahe meetrise kasvu ja laiade õlgadega. Ma olen nääpsuke ja pean leidma rolli jaoks teistsuguse lahenduse. Selliseid tegelasi nagu Scarpia laval kujutada ja sinna sisse pugeda – see saab olla ainult palsam hingele, selle nimel tasub pingutada."

Üks Elpi hiilgerolle oli kullassepp Cardillac Hindemithi samanimelises ooperis. Laval ei püsinud see kuigi kaua, ent pälvis Eesti teatriliidu auhinna.

Oma tipprohiks loeb Elp aga Cyranod ning on õnnelik, et sai suhelda nii ilusa hingega mehega nagu Eino Tamberg. See oli tema jaoks väga huvitav tööprotsess.

"Cyrano de Bergerac" on maailma kõige kaunima muusikaga ooper. Väga vähestel on privileeg seda laulda. Mul on olnud see au ja ma olen selle eest väga tänulik," tunnistas Elp.

"Tambergi muusika ja need sõnad Jaan Krossi tõlkes on nii kaunid, et kisuvad hinge välja, mistõttu on seal laval mõnikord väga keeruline olla. Ma saan laulda oma emakeeles ja iga sõna tunnetada. Tõsiselt, see muusika puudutab. "Cyrano de Bergerac" ületab kõik."

Väga huvitav on olla laval see, kes ta tavaelus olla ei saa. "Publik peab kõik minu krutskid välja kannatama. Mulle meeldib olla publiku ees avatud ja aus, ka siis, kui mul kõik välja ei tule. Seda tuleb ka ette. Mõnikord tuleb ka see mõru pill alla neelata, aga selle kogemuse võrra olen järgmine kord tugevam."

Teatriareenile tuli Elp koos oma õpingukaaslase ja sõbra Ain Angeriga. Juba tudengipõlves hakkasid nad koos kontserte andma.

"Ain on olnud mulle üks huvitavamaid ja inspireerivamaid partnereid laval. Me ei pea midagi kokku leppima, aga temaga saab mängida. Ain reageerib vastu, tal on ümberringi silmad. Iga kohtumine temaga on nagu hea Napoleoni koogi söömine," tõdes Elp.

Toimetaja: Merit Maarits

Allikas: "Eesti interpreetid"